

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 1 เดือนมิถุนายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

หนอนกระทู้ผัก

เดือนเกษตรกรผู้ปลูกพืชผักตระกูลกะหล่ำในทุกภาคของประเทศไทย ในช่วงนี้สภาพอากาศกลางวันร้อน และมีฝนตกกระจายในหลายพื้นที่ เหมาะต่อการระบาดของหนอนกระทู้ผัก ซึ่งปกติระบาดตลอดทั้งปี และสามารถทำลายพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจได้หลากหลายชนิดทั้งไม้ผล พืชไร่ และไม้ดอก เช่น พืชตระกูลกะหล่ำ หอมใหญ่ หน่อไม้ฝรั่ง มันเทศ กระเจี๊ยบเขียว เป็นต้น ดังนั้น เกษตรกรควรหมั่นสำรวจแปลงผักอย่างสม่ำเสมอ หากพบการเข้าทำลายให้รีบขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ สำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อหาทางควบคุมและป้องกันกำจัดก่อนเกิดการระบาดรุนแรง

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Spodoptera litura (Fabricius)

วงศ์ : Noctuidae

อันดับ : Lepidoptera

ชื่อสามัญอื่น : หนอนกระทู้ยาสูบ หนอนกระทู้ฝ้าย หนอนผีเสื้อ

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. สำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยทุกสัปดาห์ เมื่อพบกลุ่มไข่หรือตัวหนอนให้เก็บทำลายทิ้ง
2. แผลงศัตรูธรรมชาติที่ พบเข้าทำลายหนอนกระทู้ผัก ได้แก่
 - แตนเบียนหนอน Microplitis manilae Ashmead
 - แมลงวัน Peribaea orbata Wiedemann
 - มวนพิฆาต Eocanthecona furcellata Woff
3. ใช้ไวรัส NPV ของหนอนกระทู้ผัก อัตรา 30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ พ่นทุก 5 วัน เมื่อพบ หนอนกระทู้ผักระบาด
4. ใช้เชื้อแบคทีเรีย Bacillus thuringiensis var aizawai หรือ Bacillus thuringiensis var kurstakii อัตรา 60 – 80 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร
5. หากจำเป็นต้องใช้สารเคมีกำจัดแมลงแนะนำ ดังนี้
 - อินดอกซาคาร์บ 15% SC อัตรา 15 – 30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ
 - สปีนโนแซด 12% SC อัตรา 20-30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - อีมาเมคตินเบนโซเอท 1.92% EC อัตรา 15-20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 20-30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - คลอฟูอูราซอรอน 5% EC อัตรา 20-40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร

หนอนกระทู้ผัก

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 2 เดือนมิถุนายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

โรคใบจุดสาหร่ายพาล์มน้ำมัน

โรคใบจุดสาหร่ายพาล์มน้ำมัน เกิดจากสาหร่าย *Phycopeltis* sp. มักระบาดหนักในช่วงฤดูฝนในพื้นที่ชื้น ทรงพุ่มแน่นทึบ และแสงแดดส่องไม่ถึง อาการเริ่มแรกเป็นจุดสีเหลืองหรือส้มเล็กๆ บนใบ ก่อนขยายเป็นแผ่นผ้า ทำให้ใบแห้งและลดประสิทธิภาพการสังเคราะห์แสง

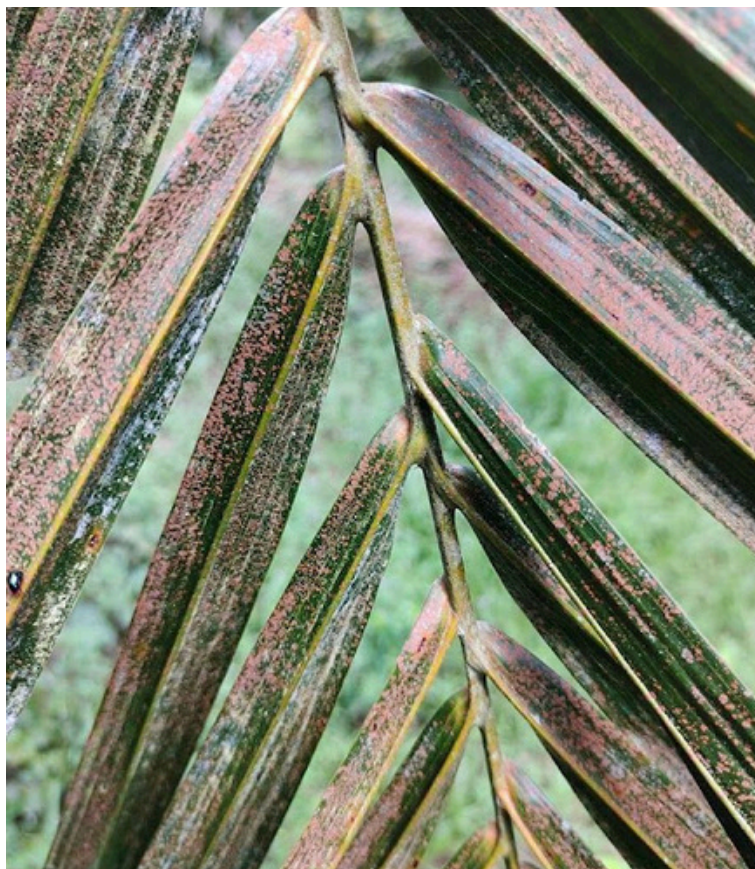
ลักษณะอาการ : เป็นจุดเล็กหรือเป็นแผ่นขนาดใหญ่ (หากลูกกลม) บนใบ โดยจุดเล็กๆดังกล่าวจะขยายใหญ่ขึ้น โดยเฉพาะในสภาพอากาศที่มีความชื้นสูง เป็นระยะเวลาติดต่อกัน

การแพร่ระบาด : ระบาดมากช่วงฤดูฝน เนื่องจากสปอร์ของสาหร่ายสามารถแพร่กระจายได้ทั้งทางลมและทางฝน

ผลกระทบ : สาหร่ายจะปกคลุมบนแผ่นใบ ทำให้พื้นที่สังเคราะห์แสงของใบลดลง แต่ไม่ทำอันตรายใบพืช

แนวทางการจัดการ

1. ติดตามสถานการณ์โรคใบจุดสาหร่ายในช่วงฤดูฝน โดยสำรวจสัปดาห์ละครั้ง
2. รวบรวมใบที่เป็นโรคไปเผาทำลาย
3. หากพบอาการของโรคเพียงเล็กน้อย รีบจัดการตัดส่วนของใบดังกล่าวไปเผาทำลายเพื่อไม่ให้เกิดการแพร่ของสปอร์สาหร่าย
4. หากทางใบแน่นมากไป ให้ตัดแต่งออกเพื่อให้มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกและลดความชื้นในทรงพุ่ม
5. หากกระบาดรุนแรงใช้สารเคมีคอปเปอร์ออกไซด์คลอไรด์ 85% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นที่ใบ

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 3 เดือนมิถุนายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

โรคเหี่ยวกล้วย หรือโรคตายพราย หรือโรคปานามา

เดือนเกษตรกรชาวสวนกล้วยทุกภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะแหล่งปลูกกล้วยหอมที่สำคัญเฝ้าระวังโรคเหี่ยวสายพันธุ์ TR4 ในกล้วยหอม ซึ่งเป็นโรคพืชกักกัน เนื่องจากปัจจุบันมีฝนตกอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เกษตรกรผู้ปลูกกล้วย โดยเฉพาะกล้วยหอมเขียวหรือกล้วยหอมคาเวนดินซึ่งเป็นพันธุ์ที่อ่อนแอต่อโรคเหี่ยวควรหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบกล้วยมีอาการใบเหลืองจากใบล่างขึ้นไปต่อมาใบและกึ่งเริ่มเหี่ยวและร่วง ให้แจ้งเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ สำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อตรวจสอบวินิจฉัยการระบาดและแจ้งให้ กรมส่งเสริมการเกษตร ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป และขอให้เกษตรกรห้ามนำพันธุ์กล้วยที่มาจากประเทศที่พบการระบาดเข้ามา ปลูกในประเทศไทย โดยเด็ดขาด

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา *Fusarium oxysporum* f. sp. *cubense* Tropical race four (TR4)

ลักษณะอาการ

โรคนี้อาจเกิดจากระบบท่อลำเลียงของพืชถูกทำลาย โดยเชื้อเข้าสู่รากและแพร่กระจายสู่ระบบท่อน้ำพืช เป็นสาเหตุทำให้เกิดอาการเนื่อเยื่อตายเป็นสีน้ำตาลในท่อลำเลียงของลำต้นเทียมกล้วย และลุกลามขึ้นสู่ก้านใบ อาการภายนอกทำให้โคนใบแก่ด้านนอกมีสีซีด เหลือง และผืนใบเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลโดยเริ่มจากขอบใบเข้าสู่กลางใบ และใบหักพับภายใน 1 - 2 สัปดาห์ ทำให้เห็นอาการใบเหลืองจากใบล่างขึ้นไป ต่อมาใบและกึ่งเริ่มเหี่ยว และร่วงเซลล์ตามขอบใบตายและทำให้ต้นตายในที่สุด บางครั้งอาจพบอาการผลอาจเน่าและร่วง รากอาจจะเจริญออกทางด้านข้าง และเน่าภายหลัง

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. หมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง
2. หากต้องการปลูกกล้วยในพื้นที่ใหม่ควรเลือกแปลงปลูกที่ไม่เคยพบโรคนี้มาก่อน
3. ปรับสภาพดินไม่ให้เป็นกรดจัดโดยใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์
4. รองกันหลุมปลูกด้วยเชื้อราไตรโคเดอร์มาชนิดผสมร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ใช้เชื้อสดผสมกับรำข้าวละเอียด และปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยหมัก/ปุ๋ยคอกเก่า) ในอัตราส่วน 1: 4: 100 โดยน้ำหนักอัตรา 100 - 200 กรัมต่อหลุม
5. ควรเลือกหน่อกล้วยจากแหล่งปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้อ่อน หรือไม่นำหน่อพันธุ์จากต้นตอ ที่เป็นโรคไปปลูก
6. ชุบน้ำหน่อพันธุ์กล้วยด้วยสารเคมี อีไทรโดอะโซล+ควินโตซีน 6% + 24% อีซีหรือ คาร์เบนดาซิม 50% เอสซี หรือ ทีบูโคนาโซล 43% เอสซี อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
7. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี ควรระมัดระวังการให้น้ำไม่ให้น้ำไหลผ่านจากต้นที่เป็นโรคไป ต้นปกติ
8. หากพบต้นที่เป็นโรคควรรีบดำเนินการ ดังนี้
9. ควรทำความสะอาดอุปกรณ์การเกษตรที่ใช้กับต้นที่เป็นโรคทุกครั้งก่อนนำไปใช้ใหม่

แหล่งข่าว : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

074-614203

www.opsmoac.go.th/phatthalung

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 4 เดือนมิถุนายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

แมลงหวี่ขาวยาสูบในพริก

ชื่ออื่น : cotton Whitefly sweetpotato Whitefly

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Bemisia tabaci* (Gennadius)

ชื่อเดิม : *Aleurodes tabaci* Gennadius

ประเภทของแมลงหวี่ขาว

แมลงหวี่ขาวยาสูบ วางไข่เป็นกลุ่มใต้ใบพืช ก้านไข่จะติดกับเนื้อเยื่อของพืช รูปร่างยาวรีสีเหลืองอ่อน ไข่มีขนาด 0.1 - 0.3 มม. ตัวอ่อนมีลักษณะแบนราบติดกับผิวใบลอกคราบ 3 ครั้ง ระยะตัวอ่อน 11-18 วัน ตัวเต็มวัยจะออกจากตัวอ่อนที่ตรงรอยแตกที่ส่วนอก เพศเมียวางไข่ได้สูงสุดมากกว่าร้อยละ 100 ตัวเต็มวัยมีอายุ 2 - 11 วัน สืบพันธุ์แบบ parthenogenesis (การออกลูกเป็นตัวโดยไม่มีการผสมพันธุ์)

แมลงหวี่ขาวใยเกลือ ตัวเต็มวัย (มีความยาว 2 มิลลิเมตร) วางไข่เป็นรูปวงกลมบนพื้นผิวของพืช ระยะไข่ใช้เวลา 7 วัน ระยะตัวอ่อนมี 4 ระยะใช้เวลา 30 วัน ตัวอ่อนระยะที่ 1 จะแขวนอยู่บนใบพืช ตัวอ่อนระยะอื่นจะไม่เคลื่อนไหว

การป้องกันกำจัดแมลงหวี่ขาว

1. การจัดการแปลงปลูกพืช : หากพบแมลงหวี่ขาวใต้ใบพืชจำนวนมาก ให้ตัด-เก็บส่วนของพืชเผาทำลาย เพื่อป้องกันการระบาด หรือหลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วให้เก็บเศษซากพืชออกนอกแปลงปลูก และทำความสะอาดแปลงปลูกและพื้นที่รอบๆ
2. การใช้วิธีกลล่อและดักแมลง : การใช้กับดักกาวเหนียว (Sticky trap) โดยอาศัยพฤติกรรมของแมลง ซึ่งชอบบินเข้าหาวัตถุสีเหลือง การติดกับดักกาวเหนียวนอกจากสามารถลดจำนวนแมลงได้ระดับหนึ่งแล้ว ยังสามารถใช้ในการตัดสินใจในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงต่อไป
3. การควบคุมโดยชีววิธี : การใช้เชื้อราบิวเวอร์เรีย (*Beauveria bassiana*) เป็นจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคกับแมลงเข้าทำลายแมลงในสภาพความชื้นที่เหมาะสม เส้นใยจะเข้าตามช่องว่างของแมลง เจริญเติบโตโดยใช้เนื้อเยื่อของแมลงเป็นอาหาร จนแมลงตาย จากนั้นจะสร้างเส้นใยและสปอร์สีขาวปกคลุมตัวแมลง
4. การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงหวี่ขาว : หากพบแมลงหวี่ขาวอยู่ในระดับเศรษฐกิจหรือพบจำนวนมาก หรือเกิดการระบาด ควรพ่นสารกลุ่มออกฤทธิ์ที่แนะนำให้ใช้สำหรับป้องกันกำจัดแมลงหวี่ขาวโดยเฉพาะ
***ควรพ่นสารจากกลุ่มที่ออกฤทธิ์น้อยก่อน และ/หรือสลับกับกลุ่มที่มีสารออกฤทธิ์เพิ่มขึ้น เช่น พ่นสารกลุ่มที่มีกลไกการออกฤทธิ์แบบสัมผัสก่อนพ่นสารกลุ่มที่มีกลไกการออกฤทธิ์แบบดูดซึม เป็นต้น และควรใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ
5. ใช้บีก ฉีดพ่นทุก 7-14 วัน ในอัตราส่วน 2 ซีซี ต่อน้ำ 1 ลิตร เริ่มใช้ตั้งแต่ระยะต้นกล้า จะทำให้พืชมีความต้านทานต่อการเข้าทำลายของโรคและแมลง ช่วยลดความเสียหายของผลผลิต

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 5 เดือนมิถุนายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

แมลงดำหนามมะพร้าว

เดือนเกษตรกรชาวสวนมะพร้าวในทุกภาคของประเทศไทย ช่วงนี้เริ่มเข้าสู่ฤดูร้อน สภาพอากาศร้อน เหมาะต่อการระบาดของแมลงดำหนามมะพร้าว และแม้ว่าในขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินโครงการป้องกันกำจัดศัตรูมะพร้าว (หนอนหัวดำ) ด้วยวิธีผสมผสานแบบครอบคลุมพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน ปี 2560 และมีผลงานวิจัยว่าสารเคมีอิมามิกติน เบนโซเอท 1.92% อีซี สามารถกำจัดแมลงดำหนามได้นั้น อย่างไรก็ตามเกษตรกรควรหมั่นสำรวจสวนมะพร้าวอย่างสม่ำเสมอ หากพบการเข้าทำลายให้รีบกำจัดตามคำแนะนำของทางราชการ และแจ้งเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ สำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อวางแผนหาแนวทางควบคุมและป้องกันกำจัดก่อนเกิดการระบาดรุนแรง และระบาดไปยังพื้นที่อื่น

รูปร่างลักษณะ

ตัวเต็มวัยแมลงดำหนามเป็นด้วงปีกแข็ง ลำตัวค่อนข้างแบน ส่วนหัวและท้องมีสีน้ำตาล ออกมีสีเหลืองปนส้ม ปีกมีสีดำ มักซ่อนตัวอยู่ตามใบอ่อนหรือใบที่ยังไม่คลี่ แมลงดำหนามวางไข่เป็นฟองเดี่ยวหรือกลุ่ม กลุ่มละ 1-4 ฟอง ไข่ใบที่ยังไม่คลี่ ไข่มีลักษณะยาว ค่อนข้างแบน รูปร่างคล้ายแคปซูล มีขนสีน้ำตาลปกคลุม ระยะไข่ประมาณ 5 วัน จึงฟักเป็นตัวหนอน ตลอดอายุขัยตัวเมียสามารถวางไข่ได้ประมาณ 100 ฟอง ตัวหนอนมีสีขาวบริเวณด้านข้างของลำตัวมีลักษณะคล้ายหนามยื่นออกมา ปลายสุดของส่วนท้องมีหนามรูปร่างคล้ายเข็มยื่นออกมา 1 คู่ ตัวหนอนที่ฟักออกมาใหม่จะเริ่มแทะกินใบอ่อนที่เรียงซ้อนและยังไม่คลี่ออก เจริญเติบโตและลอกคราบ 5-6 ครั้ง ตัวหนอนจะซ่อนตัวหลบแสงสว่างในซอกใบอ่อน จากนั้นจะฟักตัวหยุดกินอาหารประมาณ 3 วัน จึงเข้าดักแด้ หนอนที่เจริญเติบโตเต็มที่ที่จะหยุดกินอาหารและเข้าดักแด้ในกาบใบมะพร้าว ดักแด้จะติดกับใบมะพร้าว มีสีน้ำตาลเข้ม รวมระยะไข่จนกระทั่งถึงตัวเต็มวัยใช้เวลาประมาณ 5-7 สัปดาห์ ระยะตัวเต็มวัยอายุ 8-10 สัปดาห์

ลักษณะการทำลาย

ตัวหนอนและตัวเต็มวัยของแมลงดำหนามมะพร้าวซ่อนตัวในใบอ่อนและกัดกินยอดอ่อนโดยเฉพาะยอดที่ยังไม่คลี่ทำให้ยอดอ่อนของมะพร้าวชะงักการเจริญเติบโต หากต้นมะพร้าวถูกทำลายรุนแรงติดต่อกัน ทำให้ใบแห้งกลายเป็นสีน้ำตาลหลายใบมองเห็นเป็นสีขาวโพลนชัดเจน ชาวสวนเรียกว่า “โรคหัวงอก”

กรมส่งเสริมการเกษตร แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. สำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยทุกสัปดาห์
2. ตัดยอดที่ถูกแมลงกัดกินมาเก็บไข่ หนอนและตัวเต็มวัยไปทำลาย
3. ปลอ่ยแมลงทางหนีบทำลายไข่ หนอน และดักแด้ของแมลงดำหนาม อัตรา 300 ตัวต่อไร่
4. ปลอ่ยแตนเบียนหนอนอะซีโคเดส ทำลายหนอน อัตรา 5 มัมมีต่อไร่ ปลอ่ย 3 ครั้ง ห่างกัน 2 สัปดาห์ต่อครั้ง
5. ใช้เชื้อราเขียวเมตาตาไรเซียม พ่นกำจัดหนอน ดักแด้ และตัวเต็มวัยของแมลงดำหนาม อัตรา 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร

แหล่งข่าว : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

074-614203

www.opsmoac.go.th/phatthalung

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 6 เดือนมิถุนายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

เพลี้ยจักจั่นฝอยทุเรียน

วงจรชีวิต

- ตัวเต็มวัย หรือวัยเจริญพันธุ์ : มีอายุเฉลี่ยราว 21-28 วัน โดยเพศเมียมีอายุยืนยาวกว่าเพศผู้ ปกติเพศเมียมีสัดส่วนมากกว่าเพศผู้ 1.3 ต่อ 1 (ตัว)
- ไข่ : เพศเมีย วางไข่เป็นฟองเดี่ยว ในเนื้อเยื่อเส้นใบ หรือบางครั้งวางไข่ที่ก้านใบอ่อน ๆ เพศเมีย 1 ตัว วางไข่เฉลี่ย 15 ฟอง ไข่ใช้เวลา 6-7 วัน จึงฟักออกมาเป็นตัวอ่อน
- ตัวอ่อน : ตัวอ่อนเพลี้ยจักจั่นฝอยไม่มีปีก เมื่อแรกฟักจะมีรยางค์ที่ต่อมาพัฒนาเป็นปีกคล้ายลูกไก่ที่เพิ่งฟัก ตัวอ่อนมีการเจริญเติบโต 5 วัย โดยการลอกคราบคล้ายปูนิ่ม เมื่อลอกคราบแต่ละครั้งตัวจะมีขนาดใหญ่ขึ้น ตัวอ่อนนี้มีน้ำลายที่เป็นพิษเช่นเดียวกับตัวเต็มวัย และมีอายุเฉลี่ย 7-8 วัน แต่อาจนานมากกว่านี้ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ

ลักษณะการทำลาย

- เพลี้ยจักจั่นฝอยทุเรียน พบการทำลายในช่วงทุเรียนแตกใบอ่อน โดยตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ และปล่อยสารพิษออกมาทำให้ใบเหมือนถูกน้ำร้อนลวก เหี่ยวและค่อย ๆ แห้งไป ขอบใบจะเป็นสีน้ำตาลแดงและม้วนงอขึ้น แล้วแห้งลามไปทั้งใบ ทำให้ทุเรียนชะงักการเจริญเติบโต

แนวทางการป้องกันกำจัด

เขตกรรม

หมั่นสำรวจแปลง หากพบเพลี้ยจักจั่นฝอย ให้ตัดส่วนที่ถูกทำลายออกนอกแปลง

วิธีการ

ใช้กับดักกาวเหนียวสีเหลืองดักจับตัวเต็มวัย เพื่อลดปริมาณตัวเต็มวัยของเพลี้ยจักจั่นฝอย

ชีววิธี

1. การใช้สารสกัดจากพืช เช่น สารสกัดสะเดา หางไหล โล่ตีน หรือน้ำหมักจากข่าแดง ตะไคร้หอม บอระเพ็ด เป็นต้น ฉีดพ่นเพื่อไล่เพลี้ยจักจั่นฝอย
2. พ่นเชื้อราบิวเวอเรีย/เมตาไรเซียม อัตรา 1 กก. น้ำ 80 ลิตร ทุก 15 วัน ติดต่อกัน 2-3 ครั้ง หรือจนกว่าปริมาณเพลี้ยจักจั่นฝอยจะลดลง

สารเคมี การใช้สารเคมี เช่น สารเคมีที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดกลุ่มเพลี้ยจักจั่น ได้แก่

- กลุ่ม 1 เช่น คาร์บาริล คาร์โบซัลแฟน เบนฟูราคาร์บ โพรพิโนฟอส โพรไทโอฟอส ไดเมโทเอต ไอมิโทเอต ไตรคลอโรฟอน
- กลุ่ม 2 ฟิโพรนิล อีทีโพรล
- กลุ่ม 3 ไพริทรอยด์สังเคราะห์ เช่น แลมบ์ดาไซฮาโลทริน เดลทาเมทริน ไบเฟนทริน อีโทเฟนพรีอก
- กลุ่ม 4 นีโอนิโคตินอยด์ เช่น อิมิดาโคลพริด ไทอะมีโทแซม โคลไทอะนินดิน ไทอะโคลพริด
- กลุ่ม 6 อะบาเม็กติน อีมาเม็กติน
- กลุ่ม 9 ไพมีโทรีซิน
- กลุ่ม 14 คาร์แทป
- กลุ่ม 15 คลอร์ฟลูอาซุรอน โนวาสูรอน ลูเฟนนูรอน ไตฟลูเบนซุรอน
- กลุ่ม 16 บูโพรเฟซิน
- กลุ่ม 21 ไพริดาเบน โทลเฟนไพแรด
- กลุ่ม 22 อินดอกซาคาร์บ
- กลุ่ม 29 ฟลอนิคามิด

